

Konvencija o pravima djeteta

Konvencija o pravima djeteta je međunarodni dokument, usvojen na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija 20. 11. 1989. godine, a sadrži univerzalne standarde koje svaka država potpisnica Konvencije (među kojima je i Bosna i Hercegovina) mora jamčiti svakom djetetu. Djeca se rađaju s temeljnim slobodama i pravima koja pripadaju svim ljudskim bićima. No, s obzirom na tjelesnu i psihičku nezrelost nameće se potreba isticanja posebnih prava djeteta na zaštitu koja proizlaze upravo iz te činjenice. Upravo je to osnovno polazište Konvencije o pravima djeteta.

Konvencija o pravima djeteta je međunarodni dokument, usvojen na Glavnoj skupštini Ujedinjenih naroda 20. 11. 1989. godine, a sadrži univerzalne standarde koje država stranka Konvencije (tj. koja ju je potpisala i ratificirala) mora jamčiti svakom djetetu. U Konvenciji se govori, prije svega, o obvezama odraslih u odnosu prema djetetu kao i o obvezama brojnih društva glede zaštite djeteta. To je prvi dokument u kojemu se djetetu pristupa kao subjektu s pravima, a ne samo kao osobi koja treba posebnu zaštitu. Konvencija o pravima djeteta je pravni akt koji ima snagu zakona i obvezuje države-potpisnice na pridržavanje njezinih odredaba te uključuje pravo nadziranja primjene u državama koje su ju prihvatile i ratificirale.

Informatička sekcija

JU OŠ "Puračić" Puračić

Ul Školska bb
75305 Puračić
Tuzlanski kanton
Bosna i Hercegovina

Phone: 035/562-255
Fax: 035/562-255
E-mail: os.puracic.bb@gmail.com

JU OŠ "Puračić" Puračić

► KONVENCIJA O
LJUDSKIM
PRAVIMA

Puračić, decembar 2016.

Član 1 Svi mlađi od 18 godina imaju ova prava.

Sva djeca imaju ova prava, bez obzira ko su, gdje žive, čime se bave njihovi roditelji, koji jezik govore, koje su vjeroispovijesti, jesu li dječaci ili djevojčice, kakva je njihova kultura, imaju li posebne potrebe, jesu li bogati ili siromašni. Niti jedno dijete ne smije imati drugačiji tretman po bilo kojoj osnovi.

Član 3 Svi odrasli treba da rade ono što je najbolje za tebe. Kad odrasli donose odluke, treba da misle kako će te njihove odluke utjecati na djecu.

Vlada je odgovorna da se pobrine da su tvoja prava zaštićena. Oni moraju pomoći tvojoj porodici da zaštitи tvoja prava i stvoriti okruženje u kome možeš rasti i dostići svoj puni potencijal.

Član 5 Tvoja porodica ima odgovornost da ti pomogne da naučiš kako ostvariti svoja prava i osigurati da su tvoja prava zaštićena.

Član 6 Imaći pravo da živiš.

Član 7 Imaći pravo na svoje ime i to treba biti službeno priznato od vlade tvoje zemlje. Imaći pravo i na nacionalnost (pripadnost tvojoj zemlji).

Član 8 Imaći pravo na identitet – službeni zapis o tome ko si. Niko ti to ne smije oduzeti.

Član 9 Imaći pravo da živiš sa svojim roditeljima, osim ako je to štetno za tebe. Imaći pravo da živiš sa porodicom koja brine za tebe.

Član 10 Ako živiš u jednoj državi a tvoji roditelji u drugoj, imaći pravo da budeš sa njima na istom mjestu.

Član 11 Imaći pravo na zaštitu od otmice.

Član 12 Imaći pravo da izražiš svoje mišljenje, koje roditelji i odrasli treba da prihvate i saslušaju.

Član 13 Imaći pravo da otkrivaš stvari i dijeliš mišljenje sa ostalima, govoreći, crtajući, pišući ili na bilo koji način koji nije štetan za druge.

Član 14 Imaći pravo da izabereš svoju vjeru i uvjerenja. Tvoji roditelji bi ti trebali pomoći da odvojiš dobro od zla i šta je za tebe najbolje.

Član 15 Imaći pravo da izabereš prijatelje i pridružiš se nekoj grupi ili je osnuješ, sve dok to nije na štetu ostalih.

Član 16 Imaći pravo na privatnost

Član 17 Imaći pravo da dobiješ informaciju o svemu što je važno za tvoju dobrobit, iz radija, novina, knjige, kompjutera ili drugih izvora. Odrasli bi trebali osigurati da ti informacije koje primaš neće naškoditi i da ti pomognu da nađeš i razumiješ informaciju koja ti treba.

Član 18 Imaći pravo da te odgajaju oba roditelja ako je to moguće.

Član 19 Imaći pravo na zaštitu od povrede i maltretiranja, kako tjelesnog, tako i psihičkog.

Član 20 Imaći pravo na specijalnu zaštitu i pomoći ako ne možeš živjeti sa roditeljima.

Član 21 Imaći pravo na brigu i zaštitu, ako si usvojeno dijete ili si u hraniteljskoj porodici.

Član 22 Imaći pravo na posebnu zaštitu i pomoći, kao i na sva druga prava iz ove Konvencije, ako si izbjeglica (ako si prisilno napustio/la svoj dom i živiš u drugoj zemlji)

Član 23 Ukoliko imaći posebne potrebe, imaći pravo na posebno obrazovanje i njegu, a imaći i sva ostala prava iz ove Konvencije koja će ti omogućiti da živiš normalnim životom.

Član 24 Imaći pravo na najbolju moguću zdravstvenu njegu, čistu vodu za piće, zdravu ishranu i čist i siguran okoliš, kao i na informacije koje će ti pomoći da ostaneš zdrav/a

Član 25 Ako živiš u nekoj od institucija ili daleko od kuće, imaći pravo da se uslovi tvog življenja redovno provjeravaju, da bi se utvrdilo jesu li odgovarajući za tebe.

Član 26 Imaći pravo na pomoći vlade, ako si siromašan/na i ukoliko ti je pomoći potrebna.

Član 27 Imaći pravo na hranu, odjeću i bezbjedno mjesto stanovanja, kao i na ostvarenje svojih osnovnih potreba. Ne bi trebao/la biti u zaostatku za drugom djecom pa ne moći raditi većinu stvari koju druga djeca mogu.

Član 28 Imaći pravo na kvalitetno obrazovanje. Trebalo bi te podsticati da pohađaš školu do najvišeg nivoa koji možeš postići.

Član 29 Obrazovanje bi ti trebalo pomoći da razvijes i koristiš svoje talente i mogućnosti i pomoći ti da naučiš živjeti mimo, štititi okoliš i poštovati druge ljudе.

Član 30 Imaći pravo na vlastitu kulturu, jezik i religiju – ili na one koje sam/a izabereš. Oni koji su u manjini, imaju pravo na posebnu zaštitu tih prava.

Član 31 Imaći pravo na igru i odmor.

Član 32 Imaći pravo na zaštitu od rada koji bi ti mogao naškoditi, koji je štetan za tvoje zdravlje i obrazovanje. Ako radiš, imaći pravo na sigurnost i pravednu platu.

Član 33 Imaći pravu na zaštitu od štetnih lijekova i droge, kao i od prodaje droge.

Član 34 Imaći pravo na zaštitu od seksualnog iskorištavanja..

Član 35 Nikome nije dopušteno da te otme ili proda.

Član 36 Imaći pravo na zaštitu od bilo kojeg oblika iskorištavanja.

Član 37 Nikome nije dopušteno da te kažnjava na okrutan i bolan način.

Član 38 Imaći pravo na zaštitu u ratu. Djeca mlađa od 15 godina ne mogu biti prisiljena da idu u vojsku ili nekako drukčije učestvuju u ratu.

Član 39 Imaći pravo na pomoći, ako si povrijeđen/a, zanemaren/a ili loše tretiran/a.

Član 40 Imaći pravo na pravnu pomoći i pravedan postupak u pravnom sistemu, koji će poštovati tvoja prava.

Član 41 Ako zakoni u tvojoj zemlji pružaju bolju zaštitu tvojih prava, nego ova Konvencija, onda umjesto Konvencije treba primjenjivati njih.

Član 42 Imaći pravo da znaš sva svoja prava! A i odrasli bi trebali znati ta prava i pomoći tebi da što više saznaš o njima.

Članovi 43 to 54 Ovi članovi objašnjavaju kako će vlade i organizacije kao što je UNICEF raditi, da bi osigurale da su sva djeca zaštićena svojim pravima.

